

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Како су величанствена дела твоја Господе, све си премудро створио. Пуна је земља и небо славе и хвале Твоје, каже Свети Пророк и Цар Давид. И заиста када погледамо овај свет браћо и сестре, ми пред сваком ствари морамо да застанемо, да се дивимо, не њој него њеноме Творцу. Пуна је земља славе Господње, каже да небо говори славу Божију, земља говори славу Божију, и небеса потврђују његову величину. Тако и данас браћо и сестре, и у сваком времену до свршетка света и века, име Божије биће уписано у свакој травчици, у свакој бубици, у сваком живоме бићу, у свему ономе што је Бог створио својом творачком силом.

Али највише браћо и сестре, пуна је земља славе Господње, које је донео Господ Христос са собом на земљу, када је као Син Божији сишао, примио природу људску, тело човечије, живео са људима, учио људе, чинио многобројна чудеса међу њима, и авај пострадао од људи, али и Васкрсао као Бог, као свемоћан, Бог и творац свега. Господ је за време свога живота на земљи, чинио многа и небројена чудеса, која су некад записана у Светоме Јеванђељу, а сигурно да многа нису записана. Поготову после Његовог Васкрсења до дана данашњег, Он силом својом Божанском кроз своје слуге, кроз своје Светитеље, кроз своје Мученике, Он и даље чини та небројена чудеса.

Када су Свети Апостоли почели да проповедају, онда су људи износили своје болеснике на улицу, макар да их сенка Апостола Петра дотакне, јер и то је исцељивало. Не само његова рука, не само његова реч, него и његова сенка. А Господ Христос док је био на земљи, Он је за свако исцељење које је људима даривао, над којима је вршио, тражио је испуњење једнога услова, тај услов је био вера. За свако чудо Господ пита: „Верујеш ли да то ја могу учинити“? И на потврдан одговор Господ узвраћа: „По вери твојој нека ти буде“. И заиста многи безбројни болесници од разних болести, данас се говори о два слепца који су на реч Господњу прогледали. И не само они, било је још неких случајева који се

помињу у Јеванђељу. Али шта је њих двојица или петорица који су добили телесни вид, према оним милионима и милионима духовних слепаца, који су духовно прогледали силом Божанском, силом Јеванђеља Његовога, силом проповеди Његових Светих Апостола и ученика, и њихових следбеника и наследника.

Сваки човек се рађа као слепорођени, јер се рађамо у првородноме греху као незнабошци, али кроз Свету Тајну крштења постајемо чланови Тела Христовога, чланови Цркве Његове. И тако постајемо Причасници свих оних Божанских енергија, које је Господ донео на земљу, и даровао Цркви својој да она раздаје верним чедима својим. А свако крштење јесте у ствари духовно прогледање. На жалост многи који су прогледали духовно, поново су ослепили, предавши се гресима, страстима, злим делима, неверовању, порицању Господа Христа, онако као што су Фарисеји говорили: „Помоћу кнеза ђаволског изгони ђаволе, помоћу Велзевула Он чини чуда...” и тако даље...

Грех је оно што човека одваја од Бога, грех је једино зло у овоме свету. А остала дела која нас окружују, која ми често називамо рђавим или злим делима, ако је суша ми смо незадовољни, ако је многа киша ми смо незадовољни, ако било која друга непогода наиђе поплава, и тако даље, ми смо незадовољни и то сматрамо злом. Ако дође рат и кажемо: „Највеће зло“ - није! Највеће зло због чега је рат дошао, зашто Господ допушта таква искушења на људе. Допушта ради наше поуке, ради нашега исцељења, ради нашега духовног прогледања. Због грехова наших, то нам се све дешава браћо и сестре. Зато је потребно да верујемо у Господа Христа, као што су ова два слепца изјавили: „Да, верујемо Господе“! И онда ће Господ учинити чудо и над нама. Ако наша вера буде тврда, буде чврста, буде истинита, ако буде потврђена нашим животом, нашим делима, јер вера без добрих дела је мртва каже Свети Апостол. Вера је та која покреће горе, која чини чудеса. Вера која кроз дела ради, она заиста и чуда ствара.

Ту веру браћо и сестре, ми смо примили од Светих Апостола, преко Светих Отаца, преко наших славних Светих предака, Светитеља Саве, и осталих из рода нашега, до Светог Владике

Николаја, и Оца Јустина Ћелијског. Ту веру дужни смо да ми сачувамо, неокрњену, неупрљану, и да је предамо нашим млађим поколењима, нашој деци и омладини, да би и они чували ту веру и предавали даље, тако да се име Божије у нашем народу, и уопште у роду људскоме слави у све будуће векове, до свршетка века.

Ако тако будемо радили браћо и сестре, и чистили душу своју од грехова наших, онда ћемо бити и ми они који су прогледали силом Божијом, и Господ ће нас удостојити када пођемо одавде, да се нађемо у Царству Његовоме Небескоме, и да тамо и ми са свима Светима славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност.

Амин.

Нека вам је срећан и благословен данашњи дан, и данашњи празник браћо и сестре.